

Nr 21.

Av herr **Leander**, *angående organisationen av det för Karlskrona fästning avsedda detachementet ur Kronobergs regemente.*

Enligt 1925 års beslut i försvarsfrågan skall Karlskrona fästnings infanteribesättning utgöras av ett detachement från Kronobergs regemente. Förden-skull skall enligt nämnda beslut vid ifrågavarande regemente tillkomma under sommarrekrytskolan tre i Karlskrona förlagda kompanier. Emellertid ansågs, redan då försvarspropositionen förelades 1925 års riksdag, en dylik organisation olämplig, och förslag väcktes på grund därav om en annan lösning av frågan. Sålunda anförde herr Jeppsson i en inom andra kammaren framlämnad motion (nr 341) beträffande detta spörsmål följande:

»Det synes mig, som om det också finnes en annan lösning på denna fråga, som vid ett närmare betraktande är ännu lämpligare, den nämligen att helt och hållet avskilja den för Karlskrona avsedda infanterigruppen från Kronobergs regemente och därav bilda ett eget truppförband. Genom en sådan anordning skulle organisationen icke obetydligt förenklas genom att chefen för infanteritruppen i Karlskrona kommer att lyda endast under 2 myndigheter, nämligen befälhavande amiralen och chefen för södra arméfördelningen, men icke under chefen för Kronobergs regemente. De genom denna förenkling uppnåeliga fördelarna synas mig ur alla synpunkter vara påtagliga.

Det synes mig, som om den för Karlskrona beräknade infanteritruppen vore väl liten och att helst Karlskrona grenadjärregemente borde bibehållas. Det torde emellertid medföra en väl stor kostnadsökning i jämförelse med Kungl. Maj:ts förslag. En utökning av infanteritruppen till ungefär samma omfattning som Gotlands infanterikår torde dock kunna låta sig göra utan allt för stor kostnadsökning. En av de sex kaptenerna torde därvid böra utbytas mot en major; en kapten av återstående 5 bör avses såsom adjutant i befälhavande amiralens stab.»

På grund härav hemställde motionären, att den för Karlskrona avsedda infanteritruppen måtte organiseras såsom Karlskrona grenadjärkår i huvudsaklig överensstämmelse med organisationen av Gotlands infanterikår, dock att en av de 6 kaptenerna utbyttes mot en major, samt att Kronobergs regemente organiserades såsom normalregemente.

Sedermera har befälhavande amiralen i Karlskrona i skrivelse till Kungl. Maj:t den 12 september 1925 upptagit ifrågavarande spörsmål till granskning samt bland annat hemställt, att förslag måtte föreläggas innevarande riksdag om sådan ändring av det i fjor fattade beslutet, att det för Karls-

kronas fästning avsedda detachementet måtte organiseras som en självständig infanterikår. Då denna vidlyftigt motiverade skrivelse torde såsom bilaga till andra i ärendet väckta motioner bliva tillgänglig för riksdagen, finner jag det överflödigt att återgiva densamma.

Emellertid måste man biträda amiralens mening, att av den för fästningens försvar avsedda personalen måste fordras, att den är förtrogen med sin tjänst icke blott under några gynnsamma sommarmånader utan under varje tid av året, samt att detta näppeligen kan vinnas, därest icke i första hand befälet utbildas året runt och får tillfälle att grundligt lära känna sina uppgifter ävensom terrängförhållanden, möjligheterna för samverkan med kustartilleriet och flottan o. s. v.

Jämväl ur synpunkten av detachementschefens ställning och åligganden, sortera som han skall under skilda myndigheter, finner amiralen den beslutade organisationen medföra väsentliga olägenheter. Han går till och med så långt, att han förmenar, att genom riksdagens beslut ett rationellt ordnande av befälsförhållandena inom fästningen icke blott försvåras utan rent av omöjliggöres. Med hänsyn till detta förhållande framstår, säger amiralen, kravet på att organisera det i Karlskrona förlagda infanteriet som ett självständigt förband såsom en bestämd nödvändighet. I övrigt finner han, likaledes ur utbildningssynpunkt, att en dylik anordning bör föredragas.

Vad som särskilt bör framhållas ur amiralens berörda skrivelse är, att han anser den av honom förordade organisationen kunna ske inom ramen för den kostnad som ett i Karlskrona förlagt detachement ur Kronobergs regemente kommer att medföra.

Ville man för att tillgodose behovet av infanteribesättning å den i försvarshänseende viktiga ort, där flottans huvudstation har sitt säte, i någon mån minska kadrerna vid ett annat truppförband, behövde alldeles säkert en självständig infanterikår i Karlskrona icke vålla förhöjning i den kostnad, som utgår för försvarsändamål. Man skulle kunna tänka sig en ringare reducering av kadrerna t. ex. vid Norrbottens regemente, som ju i viss mån intager en särställning, enär dess huvuduppgift måste anses vara att lämna infanteribesättning åt Bodens fästning. Av denna anledning torde dess användning bliva av mera begränsad natur och en åtgärd av ovan ifrågasatt art icke behöva väcka några betänkligheter.

Visserligen vill statsrådet och chefen för försvarsdepartementet i årets statsverksproposition göra gällande, att de av befälhavande amiralen påtalade olägenheterna komma att undanröjas, om den ur Kronobergs regemente till Karlskrona detacherade personalen där får sin ordinarie förläggningssort. Men skall detachementet ligga i Karlskrona året om, blir det ännu mer obegripligt, varför det ej organiseras som en självständig kår, som slipper att tjäna många herrar.

Vid lösningen av varje stor fråga upptäcker man efteråt, att en och annan detalj behöver ändras, utan att likväl detta rubbar eller har någon inverkan på lösningen i stort. Så kan den obetydliga ändring, som här ifrågasättes,

icke på minsta sätt anses rubba principerna för det beslut rörande försvarets ordnande, som fattades av förlidet års riksdag.

Emellertid kan man knappast begära, att riksdagen skall på rak arm taga ställning till här berörda fråga. En utredning rörande de olika möjligheter, som tillåta en ändring av organisationen i syfte att göra infanteribesättningen i Karlskrona till en självständig kår, måste tydligen föregå ett beslut i dylik riktning.

Jag tillåter mig vördsamt föreslå,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och på vad sätt det enligt fjorårets riksdagsbeslut för Karlskrona fästning avsedda detachementet ur Kronobergs regemente må kunna, eventuellt efter någon minskning av kadrerna vid annat regemente, organiseras såsom en självständig infanterikår, samt om framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 18 januari 1926.

Ulrik Leander.
